37) Atque ita Xenophanes. Sugillat illum Cratinus in comoedia Pythagorizuſa; atque in Tarentinis in hunc modum inquit:

Eis conſuetudo eſt, ſi quem ſimplicem vndecunque
Nacti fuerint, ingreſſum, experimentum ſumturi
Quanto rationum robore valeat, perturbare illum
Obiectionibusque verſare, concluſionibus, adſimilibus,
Fallaciis, magnitudinibus, vt emergere nequeat.

Mneſimachus Alcmaeone:

Velut Pythagorici Apollini immolamus,
Animatum nihil comedentes omnino.

38) Ariſtophon in Pythagoriſta:

Aiebatque cum deſcendiſſet in diaetam eorum, qui apud inferos ſunt,
Vidiſſe ſingulos; Pythagoricos vero
Multum omnino a mortuis differre: His quippe
Solis conueſci Plutonem dixit,
Ob pietatem. A. Facilem ais Deum,
Si ſordidiſſimis adeſſe gaudet.

Item in eadem:

Comedunt vero
Et olera, et ſuperbibunt aquam:
Pediculos autem, palliique ſordes, e illuuiem,
Nemo perferre poſſit iuniorum.

XXI. 39) Moritur autem Pythagoras hoc modo: Conſede-

37) καὶ ταῦτα μὲν ὁ Ξενοφάνης. ἔσκωψε δὲ αὐτὸν Κρατῖνος μὲν ἐν Πυθαγοριζούσῃ· ἀλλὰ καὶ ἐν Ταραντίνοις φησὶν οὕτως,

Ἔθος ἐςὶν αὐτοῖς, ἄν τιν᾽ ἰδιώτην ποθὲν
Λάβωσιν εἰσελθόντα, διαπειρώμενον
Τῆς τῶν λόγων ῥώμης, ταράττειν καὶ κυκᾷν
Τοῖς ἀντιθέτοις, τοῖς πέρασι, τοῖς παρισώμασι,
Τοῖς ἀποπλάνοις, τοῖς μεγέθεσιν, νουβυςικῶς.

Μνησίμαχος Ἀλκμαίωνι.

Ὡς Πυθαγοριςὶ θύομεν τῷ Λοξίᾳ.
Ἔμψυχον οὐδὲν ἐσθίοντες παντελῶς.

38) Ἀριςοφῶν Πυθαγοριςῇ.

Ἔφη τε καταβὰς εἰς δίαιταν τῶν κάτω,
Ἰδεῖν ἑκάςους· διαφέρειν δὲ πάμπολυ
Τοὺς Πυθαγοριςὰς τῶν νεκρῶν. μόνοισι γὰρ
Τούτοισι τὸν Πλούτωνα συσσιτεῖν ἔφη,
Δι᾽ εὐσέβειαν. εὐχερῆ θεὸν λέγεις,
Εἰ τοῖς ῥύπου μεςοῖσιν ἥδεται ξυνών.

ἔτι ἐν τῷ αὐτῷ.

Ἐσθίουσί τε
Λάχανά τε, καὶ πίνουσιν ἐπὶ τούτοις ὕδωρ.
Φθεῖρας δὲ καὶ τρίβωνα, τήν τ᾽ ἀλουσίαν,
Οὐδεὶς ἂν ὑπομείνειε τῶν νεωτέρων.

XXI. 39) Ἐτελεύτα δ᾽ ὁ Πυθαγόρας τοῦτον τὸν τρόπον.

Sächsische Landesbibliothek – Staats- und Universitätsbibliothek Dresden http://digital.slub-dresden.de/ppn325290474/560 gefördert von der Deutschen Forschungsgemeinschaft DFG